REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 16 tetor 2025
Nr. ref. :AGJ2824/25

AKTGJYKIM

në

rastin nr. KI33/24

Parashtrues

Agron Bakalli

Vlerësim i kushtetutshmërisë së kohëzgjatjes së procedurës në lëndën CN. nr. 19/04 në Gjykatën Themelore në Gjakovë

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Nexhmi Rexhepi, kryetar
Safet Hoxha, zëvendëskryetar
Bajram Ljatifi, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare
Enver Peci, gjyqtar dhe
Jeton Bytyqi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga Agron Bakalli, i cili përfaqësohet pranë Gjykatës Kushtetuese nga Korab Bokshi, avokat nga Gjakova (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston kohëzgjatjen e procedurës përkitazi me gjykimin e lëndës [C. nr. 19/04] të iniciuar në Gjykatën Themelore në Gjakovë (në tekstin e mëtejmë: Gjykata Themelore).

Objekti i çështjes

3. Objekti i çështjes së kërkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së kohëzgjatjes së procedurës që ndërlidhet me kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës, e cila është duke u shqyrtuar në Gjykatën Themelore, për të cilën parashtruesi i kërkesës pretendon shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta) në lidhje me paragrafin 1 të nenit 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafin 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 (Procedimi i kërkesës) dhe 47 (Kërkesa individuale) të Ligjit nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullin 25 (Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve) të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 8 shkurt 2024, parashtruesi i kërkesës përmes postës dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).

6. Më 21 shkurt 2024, Kryetarja e Gjykatës përmes Vendimit [Nr. GJR. KI33/24] caktoi gjyqtarin Enver Peci gjyqtar raportues dhe përmes Vendimit [Nr. KSH. KI33/24] caktoi Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Gresa Caka Nimani (kryesuese), Safet Hoxha dhe Radomir Laban, anëtar.

7. Më 19 mars 2024, Gjykata e njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës. Në të njëjtën ditë Gjykata kërkoi nga Gjykata Themelore të dorëzoj dosjen e plotë (origjinale) të lëndës.

8. Më 27 mars 2024, Gjykata Themelore i dorëzoi dosjen e plotë (origjinale) të lëndës Gjykatës dhe përgjigje në lidhje me kërkesën.

9. Më 28 mars 2024, përfaqësuesi i parashtruesit të kërkesës i përcolli Gjykatës dokumente shtesë në lidhje me kërkesën.

10. Më 10 dhjetor 2024, bazuar në paragrafin 5 të nenit 114 [Përbërja dhe Mandati i Gjykatës Kushtetuese] të Kushtetutës, rregullit 8 (Zgjedhja e Kryetarit/es dhe e Zëvendëskryetarit/es) të Rregullores së punës dhe Vendimit të Gjykatës [KK-SP 812-1/24], të 10 dhjetorit 2024, Gjyqtari Nexhmi Rexhepi u zgjodh Kryetar i Gjykatës Kushtetuese. Bazuar në paragrafin 2 të rregullit 8 të Rregullores së punës dhe Vendimit të lartcekur të Gjykatës, u përcaktua që gjyqtari Nexhmi Rexhepi, detyrën e Kryetarit të Gjykatës e merr pas përfundimit të mandatit të Kryetares aktuale të Gjykatës, Gresa Caka-Nimani, më 30 dhjetor 2024. Të njëjtën ditë, përkatësisht më 10 dhjetor 2024, përmes Vendimit të Gjykatës [KK-SP 812-2/24] Gjyqtari Safet Hoxha u zgjodh Zëvendëskryetar i Gjykatës, dhe bazuar në paragrafin 2 të rregullit 8 (Zgjedhja e

Kryetarit/es dhe e Zëvendëskryetarit/es) të Rregullores së punës dhe Vendimit të lartcekur të Gjykatës u përcaktua që Gjyqtari Safet Hoxha, detyrën e Zëvendëskryetarit e merr më 11 dhjetor 2024.

11. Më 30 dhjetor 2024, bazuar në paragrafin 2 të rregullit 8 të Rregullores së punës dhe Vendimit [KK-SP 812-1/24], të 10 dhjetorit 2024 të Gjykatës, gjyqtari Nexhmi Rexhepi mori detyrën e Kryetarit të Gjykatës, ndërsa bazuar në nënparagrafin 1.1 të paragrafit 1 të nenit 8 (Përfundimi i mandatit) të Ligjit, Kryetarja Gresa Caka-Nimani përfundoi mandatin e Kryetares dhe të gjyqtares së Gjykatës Kushtetuese.

12. Në të njëjtën ditë, bazuar në nënparagrafin 1.1 të paragrafit 1 të nenit 8 të Ligjit, edhe Gjyqtarja Selvete Gërxhaliu-Krasniqi përfundoi mandatin e gjyqtares së Gjykatës Kushtetuese.

13. Më 8 janar 2025, Kryetari i Gjykatës përmes vendimit [Nr. KSH. KI33/24] u caktua anëtar në Kolegjin shqyrtues në vend të gjyqtares Selvete Gërxhaliu – Krasniqi. Rrjedhimisht, Kolegji shqyrtues ka këtë përbërje: Nexhmi Rexhepi – kryesues; Bajram Ljatifi dhe Radomir Laban anëtar.

14. Më 25 shtator 2025, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës pranueshmërinë e kërkesës. Te njëjtën ditë, Gjykata njëzëri konstatoi se (i) kërkesa e parashtruesit të kërkesës është e pranueshme; (ii) se ka pasur shkelje të paragrafit 2 të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me paragrafin 1 të nenit 6 të KEDNJ-së, përkitazi me të drejtën për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm brenda një afati të arsyeshëm.

Përmbledhja e fakteve

15. Parashtruesi i kërkesës ka qenë i punësuar në ndërmarrjen "Gorenje – Elektromotori" Sh.A. Në bazë të vendimit të Komisionit Disiplinor të shkallës së parë [02-997/5] të datës 14 janar 1993**,** atij i është shqiptuar masë disiplinore – pushim/ndërprerje e marrëdhënies së punës në ndërmarrjen "Gorenje – Elektromotori Sh.a.".

16. Më 8 mars 1993, parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur padi pranë gjykatës Komunale në Gjakovë (në tekstin në vijim: Gjykata Komunale), duke kërkuar (i) anulimin e vendimit disiplinor dhe (ii) kthimin në vendin e punës**.**

17. Më 29 tetor 1997**,** Gjykata Komunale kërkoi nga parashtruesi i kërkesës që të precizojë kërkesën e tij, pasi ishte vlerësuar se ajo nuk ishte e qartë dhe e kuptueshme në përmbajtje.

18. Më 6 nëntor 1997, parashtruesi i kërkesës, përmes përfaqësuesit të tij, e zgjeroi kërkesëpadinë në aspektin objektiv, duke shtuar, përveç kërkesës për kthimin në vendin e punës, edhe kërkesën që i padituri të obligohet ta kompensojë për të ardhurat personale të humbura nga data e ndërprerjes së pajustifikuar të marrëdhënies së punës. Lidhur me këtë kërkesë, parashtruesi propozoi që të sigurohet një raport financiar nga departamenti financiar i të paditurës, me qëllim të përcaktimit të shumës së kompensimit që do t'i takonte.

19. Më 9 janar 2004, parashtruesi i kërkesës dorëzoi në Gjykatën Komunale kërkesën për vazhdimin e procedurës gjyqësore.

20. Gjykata vëren se Gjykata Themelore kishte mbajtur disa seanca përgatitore në lidhje me lëndën [C. nr. 19/04].

21. Më 10 dhjetor 2007, nga (i) Procesverbali [C.nr.19/04] i seancës përgatitore ishte konstatuar që përfaqësuesi i parashtruesit të kërkesës me parashtresën e 5 dhjetorit 2007 kishte kërkuar që shqyrtimi të shtyhet për shkak të udhëtimit të tij dhe pamundësisë së pjesëmarrjes në seancë dhe se në seancë nuk ishte prezent askush.

22. Më 21 shkurt 2008, nga (ii) Procesverbali [C. nr. 19/04] i seancës përgatitore, theksohej se përfaqësuesi i të padituës me parashtresën e 20 shkurtit 2008 kishte kërkuar që shqyrtimi të shtyhet për shkak të pamundësisë së ardhjes në shqyrtim. Në seancë ishte prezent përfaqësuesi i parashtruesit të kërkesës.

23. Më 15 maj 2008, nga (iii) Procesverbali [C. nr. 19/04] i seancës përgatitore, Gjykata Themelore konstatoi se përfaqësuesit e palëve nuk ishin prezent, dhe me parashtresën e 9 majit 2008, përfaqësuesi i parashtruesit të kërkesës kërkoi që shqyrtimi të shtyhet për shkak të udhëtimit të tij dhe pamundësisë së pjesëmarrjes në seancë.

24. Më 4 qershor 2008, përfaqësuesi i parashtruesit të kërkesës përmes shkresës i propozoi Gjykatës Komunale, që *procedura të ndërprehet*, deri sa të përfundohet procedura e definimit të statusit të të padituës.

25. Më 25 shtator 2008, nga (iv) Procesverbali [C. nr. 19/04] i seancës përgatitore, Gjykata Themelore konstatoi se përfaqësuesit e palëve nuk ishin prezent, dhe me parashtresën e 4 qershorit 2008 përfaqësuesi i parashtruesit të kërkesës ka propozuar që procedura të ndërpritet deri sa të përfundoj procedura e definimit të statusit të së padituës.

26. Në të njëjtën ditë, Gjykata përmes Aktvendimit [C. nr. 19/04] vendosi që të (i) ndërpritet procedura në këtë çështje juridike deri sa të përfundoj procedura e definimit të statusit të së padituës; (ii) Procedura mund të vazhdojë pas përfundimit të çështjes së lartshënuar e cila është si paraprake për vazhdimin e procedurës në këtë çështje dhe me iniciativën e palëve në procedurë.

27. Më 2 shkurt 2009, përfaqësuesi i të padituës *"Gorenje – Elektromotori sh.a."* njoftoi Gjykatën Themelore se çështja e statusit të saj ka përfunduar ashtu që Ministria për Industri dhe Tregti – Zyra për regjistrimin e bizneseve dhe emrave tregtarë, i ka lëshuar të padituës certifikatën e regjistrimit të biznesit si shoqëri aksionare me numër [70373722]. E paditura kërkoi nga Gjykata Themelore që të vazhdoj procedurën në çështjen juridike në mes të palëve. Të njëjtën certifikatë e paditura e dorëzoi në Gjykatën Komunale më 26 shkurt 2009.

28. Nga dosja e plotë e lëndës rezulton se nga data 26 shkurt 2009 e deri më 25 shtator 2023, Gjykata Komunale e më pas Gjykata Themelore në Gjakovë, nuk kishte mbajtur ndonjë seancë.

29. Më 25 shtator 2023, nga (v) Procesverbali [C. nr. 19/04] i seancës përgatitore, Gjykata Themelore konstatoi se prezentë ishin përfaqësuesit e palëve mirëpo para se të fillojë seanca përgatitore përfaqësuesi i të padituës kërkoi nga Gjykata Themelore që kjo seancë të shtyhet për arsye se nuk posedojnë shkresat e lëndës. Përfaqësuesi i parashtruesit të kërkesës nuk e kundërshtoi kërkesën për shtyrje të seancës.

30. Më 26 tetor 2023, nga (vi) Procesverbali [C. nr. 19/04] i seancës përgatitore, Gjykata Themelore konstatoi se prezentë ishin përfaqësuesit e palëve. Në seancën përgatitore përfaqësuesi i të padituës i propozoi Gjykatës Themelore që seanca të shtyhet pasi që dokumentet e pranuara kanë qenë të pa lexueshme dhe nuk kanë pasur mundësi të përgatiten. Gjykata Themelore aprovoi propozimin e përfaqësuesit të të padituës për shtyrjen e seancës dhe se një propozim të tillë nuk e kundërshtoi as përfaqësuesi i parashtruesit të kërkesës.

31. Më 27 nëntor 2023, nga (vii) Procesverbali [C. nr. 19/04] i seancës përgatitore, Gjykata Themelore konstatoi se prezentë ishin përfaqësuesit e palëve dhe para se të fillojë seanca përgatitore përfaqësuesi i të paditurës kërkoi nga Gjykata Themelore që kjo seancë të shtyhet për arsye se përfaqësuesi i të paditurës nuk ishte në gjendje të mirë shëndetësore dhe e ka të pamundur mbajtjen e seancës. Përfaqësuesi i parashtruesit të kërkesës nuk kundërshtoi propozimin për shtyrje të seancës. Rrjedhimisht, Gjykata Themelore përmes Aktvendimit e shtyu seancën për datën 16 janar 2024.

32. Më 16 janar 2024, nga (viii) Procesverbali [C. nr. 19/04] i seancës përgatitore, Gjykata Themelore konstatoi se prezentë ishin përfaqësuesit e palëve dhe përmes Aktvendimit: (i) aprovoi propozimin e përfaqësuesit të parashtruesit të kërkesës që në shqyrtimin kryesor të administrohen të gjitha provat e bashkëngjitura të padisë; (ii) aprovoi propozimin e përfaqësuesit të parashtruesit të kërkesës që palët ndërgjyqëse të dëgjohen në cilësi të palës; (iii) aprovoi propozimin e përfaqësuesit të parashtruesit të kërkesës që në seancën e shqyrtimit kryesor të administrohen të gjitha provat në shkresat e lëndës dhe provat e dorëzuara në këtë seancë në mënyrë të drejtpërdrejtë.

33. Më 7 shkurt 2024, nga (ix) Procesverbali [C. nr. 19/04] i seancës kryesore, Gjykata Themelore konstatoi se prezentë ishin përfaqësuesit e palëve dhe përmes Aktvendimit obligoi përfaqësuesin e të paditurës që në afat prej 3 (tre) ditësh nga dita e marrjes së këtij Aktvendimi t'i dorëzoj Gjykatës Themelore autorizimin me shkrim të të paditurës dhe njëkohësisht të bashkëngjisë për Gjykatën Themelore statutin e të paditurës – Elektromotori Sh. A. dhe bëri shtyrjen e seancës kryesore për arsye se: *"[...] nga gjendja e regjistrimit në ARBK del se përfaqësuesi i autorizuar i të paditurit i ri caktuar është Ismet Zhaveli, drejtoj menaxhues i cili në qarkullimin juridik është person i vetëm që mund të jep autorizim kujtdo tjetër jashtë Gjykatës, andaj autorizimi i nënshkruar nga një person tjetër është i pavlefshëm".*

34. Më 23 shkurt 2024, nga (x) Procesverbali [C. nr. 19/04] i seancës kryesore, Gjykata Themelore konstatoi se prezentë ishin përfaqësuesit e palëve dhe përmes Aktvendimit bëri shtyrjen e seancës e cila do të caktohej pas marrjes së përgjigjes nga ARBK lidhur me parashtresën e Gjykatës Themelore me përditësimin e të dhënave për kompaninë Elektromotori Sh. A., për arsye se shënimet nga ARBK, nuk përkojnë me ato të statutit të dorëzuar nga pala e paditur në procedurë dhe për Gjykatën Themelore ishte e pa qartë se cili është personi kompetent i të paditurit për të dhënë autorizime për përfaqësim në procedurat gjyqësore.

35. Më 5 mars 2024, Agjencioni për Regjistrimin e Bizneseve në Kosovë, përmes shkresës i përgjigjet kërkesës së Gjykatës Themelore të 1 marsit 2024, përmes së cilës e njoftonte të njëjtën se paditësi "Elektromotori Sh. A" ishte regjistruar më 8 gusht 2006.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

36. Parashtruesi i kërkesës në kërkesën e tij pretendon shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] e garantuar me Kushtetutë, në ndërlidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, si rezultat i kohëzgjatjes së procedurës, rasti i të cilit është në shqyrtim para Gjykatës Themelore.

37. Parashtruesi i kërkesës në kërkesën e tij pretendon shkelje të paragrafit 2 të nenit 31 të Kushtetutës, në lidhje me paragrafin 1 të nenit 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së, përkitazi me të drejtën për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm brenda një afati të arsyeshëm.

38. Përfundimisht, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që: (I) ta deklarojë kërkesën të pranueshme; (II) të konstatojë se ka pasur shkelje të paragrafit 2 të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës në lidhje me paragrafin 1 të nenit 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, përkitazi me të drejtën për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm brenda një afati të arsyeshëm; (III) Që të kompensohet dëmi jo material për shkak të shkeljes së këtyre të drejtave.

Përgjigja e Gjykatës Themelore drejtuar Gjykatës

39. Më 27 mars 2024, Gjykata Themelore dorëzoi përgjigjen në lidhje me kërkesën e Gjykatës për informata shtesë përkitazi me lëndën [C.nr. 19/04]. Në përgjigjen e saj, Gjykata Themelore theksoi si në vijim:

"*Në këtë gjykatë është në procedurë e sipër lënda kontestimore nën shenjën C.nr. 19/04 e datës 08.03.1993, në mes të paditësit Agron Bakalli nga Gjakova, kundër të paditurës "Gorenje Elektromotori" Sh. A. në Gjakovë, me objekt kontesti anulim i vendimit mbi shqiptimin e masës disiplinore. Lëndën në fjalë e kam pranuar në muajin Gusht të vitit 2023, e të cilën lëndë menjëherë e kam caktuar me datë 25.09.2023. Lidhur me këtë çështje janë caktuar gjithsej gjashtë seanca dhe është bërë një kërkesë në mënyrë zyrtare drejtuar Agjencisë për Regjistrimin e Bizneseve të Kosovës, si veprim i fundit nga ana e Gjykatës, e që rrjedhshmëria e seancave dhe kërkesa janë të bashkangjitura në këtë* lëndë".

Dispozitat relevante kushtetuese dhe ligjore

KUSHTETUTA E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

Neni 31
[E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]

1. "Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.
2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj.
[...]"

KONVENTA EVROPIANE PËR TË DREJTAT E NJERIUT

Neni 6
(E drejta për një proces të rregullt)

"1. Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm [...]".

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

40. Gjykata fillimisht shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe me Ligj dhe të specifikuara më tej me Rregullore të punës.

41. Gjykata iu referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë se:

Nenit 113
[Jurisdiksioni dhe Palët e Autorizuara]

"(1) Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

(7) Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj."

42. Gjykata, më tej, i referohet neneve 47 (Kërkesat individuale), 48 (Saktësimi i kërkesës) dhe 49 (Afatet) të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47
(Kërkesa individuale)

"1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tija individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.
2. Individi mund të ngrejë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj".

Neni 48
(Saktësimi i kërkesës)

Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.

Neni 49
(Afatet)

Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor.[...]

43. Për sa i përket përmbushjes së këtyre kërkesave, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar.

44. Në lidhje me afatshmërinë e kërkesës, Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës konteston tejzgjatjen e procedurës në Gjykatën Themelore, për mosvendosje në kohë të lëndës civile [C. nr. 19/04], e cila ende nuk ka përfunduar pranë kësaj të fundit. Gjykata, duke pasur parasysh natyrën e pretendimit, gjegjësisht pretendimin për tejzgjatje të procedurës pranë kësaj instance gjyqësore, rikujton se në rrethana të tilla nuk kërkohet përmbushja e kriterit të përcaktuar me nenin 49 (Afatet) të Ligjit, përkatësisht kriteri për dorëzimin e kërkesës brenda afatit kohor prej katër (4) muajve.

45. Në kërkesën e tij në Gjykatë, parashtruesi i kërkesës specifikon se atij i është shkelur e drejta për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, e garantuar me nenin 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së si rezultat i tejzgjatjes së procedurës që ndërlidhet me kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës, të iniciuar në vitin 1993.

46. Përderisa, përkitazi me pretendimin e tij për moszgjidhje të rastit të tij brenda afatit të arsyeshëm kohor, të garantuar me paragrafin 2 të nenit 31 të Kushtetutës, në lidhje me paragrafin 1 të nenit 6 të KEDNJ-së, Gjykata më tej konstaton se parashtruesi i kërkesës ka saktësuar kërkesën e tij ashtu siç kërkohet me nenin 48 të Ligjit.

47. Përveç kritereve të përcaktuara në Ligj, Gjykata shqyrton tutje nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara në paragrafin (2) të rregullit 34 (Kriteret e pranueshmërisë) të Rregullores së punës, i cili përcakton:

Rregulli 34
(Kriteret e pranueshmërisë)

"(1) Gjykata mund ta konsideroj një kërkesë të pranueshme, nëse:
[...]
(d) kërkesa qartëson saktësisht dhe në mënyrë adekuate paraqet faktet dhe
pretendimet për shkelje të të drejtave apo dispozitave kushtetuese.
(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.
[...]

48. Gjykata gjithashtu konstaton se kërkesa i plotëson kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara me paragrafin 1 të rregullit 34 (Kriteret e pranueshmërisë) të Rregullores së punës dhe se e njëjta nuk mund të shpallet e papranueshme mbi bazën e kushteve të përcaktuara nëpërmjet paragrafit 2 të rregullit 34 të Rregullores së punës.

49. Për më tepër dhe në fund, Gjykata thekson se kërkesa nuk mund të shpallet e papranueshme mbi asnjë bazë tjetër. Prandaj, ajo duhet deklaruar e pranueshme dhe duhet të vlerësohen meritat e saj.

Meritat e kërkesës

50. Gjykata fillimisht rikujton se, në rrethanat e rastit konkret, parashtruesi i kërkesës përmes një mase disiplinore ishte larguar nga puna në vitin 1993, në bazë të vendimit të Komisionit Disiplinor të shkallës së parë, me të cilin i ishte ndërprerë marrëdhënia e punës në ndërmarrjen "Gorenje – Elektromotori" Sh.A. Si rrjedhojë, më 8 mars 1993, parashtruesi kishte paraqitur padi pranë Gjykatës Komunale në Gjakovë, duke kërkuar (i) anulimin e vendimit disiplinor dhe (ii) kthimin në vendin e punës. Procedura gjyqësore pasuese përfshiu edhe kërkesën për kompensimin e të ardhurave personale të humbura, të shtuar më 6 nëntor 1997 përmes zgjerimit objektiv të kërkesëpadisë. Në këtë kontekst, ishte propozuar që të merret një raport financiar nga departamenti financiar i të padituresë për të përcaktuar shumën e kompensimit.

51. Gjykata vëren se, më 9 janar 2004, parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur kërkesë për vazhdimin e procedurës gjyqësore në lëndën [C. nr. 19/04], e cila kishte mbetur e papërfunduar për një periudhë të konsiderueshme pas paraqitjes fillestare të padisë në vitin 1993. Në vijim, në vitin 2007 dhe 2008, Gjykata kishte mbajtur disa seanca përgatitore, por të cilat, për arsye të ndryshme, u shtynë ose nuk u zhvilluan për shkak të mungesës së përfaqësuesve të palëve apo pamundësisë së tyre për të marrë pjesë. Përkundër kësaj, procedura ka qenë e shoqëruar me vonesa të shumta dhe ndërprerje të vazhdueshme, përfshirë edhe ndërprerjen formale të saj më 25 shtator 2008 deri në përfundimin e procedurës për përcaktimin e statusit juridik të të padituresë. Megjithëse statusi i të padituresë ishte sqaruar më 2 shkurt 2009 përmes regjistrimit të saj si shoqëri aksionare, Gjykata nuk ka mbajtur seanca për një periudhë prej mbi 14 vitesh – konkretisht nga 26 shkurt 2009 deri më 25 shtator 2023.

52. Nga procesverbalet e paraqitura rezulton se edhe pas rifillimit formal të shqyrtimit, seancat përgatitore dhe kryesore janë shtyrë disa herë për arsye të ndryshme, përfshirë mungesën e dokumentacionit, pamundësinë e përfaqësimit të rregullt, mungesën e autorizimeve të vlefshme apo mosmarrëveshjet mbi përfaqësuesin ligjor të së padituresë. Pra, në total, janë mbajtur 10 (dhjetë) seanca përgatitore, por pa një përfundim të procedurës deri në kohën e paraqitjes së kërkesës para Gjykatës Kushtetuese.

53. Në këtë kuadër, parashtruesi i kërkesës pretendon se tejzgjatja e pajustifikuar e procedurës gjyqësore ka rezultuar në shkelje të të drejtës së tij për gjykim brenda një afati të arsyeshëm, të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 paragrafi 1 të KEDNJ-së.

54. Andaj, pretendimet e lartcekura të parashtruesit të kërkesës, në vazhdim Gjykata do t'i trajtojë duke marrë për bazë parimet e përgjithshme të përcaktuara përmes praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilën, në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, Gjykata dhe jo vetem është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.

I. Pretendimi për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me paragrafin 1 të nenit 6 të KEDNj-së

55. Në këtë kontekst, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Themelore është vonuar pa arsye në trajtimin e kërkespadisë së tij brenda një afati të arsyeshëm kohor, duke iu referuar parimeve të pergjithshme në lidhje me këte çështje dhe duke kërkuar zbatimin e tyre në rrethanat e rastit konkret.

(i) Parimet e përgjithshme përkitazi me të drejtën për vendim brenda një afati të arsyeshëm

56. Gjykata fillimisht rikujton se paragrafi 2 i nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, përcakton: *"Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme [...]".* Ndërsa, paragrafi 1 i nenit 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNj-së përcakton se "*Çdo person ka të drejtë që ... të dëgjohet ... brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë ..., e cila do të vendosë ... në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij ... civile [...]".*

57. Gjykata përkitazi me vendosjen e rasteve në kohë të arsyeshme, tashmë ka një praktikë të konsoliduar gjyqësore që përfshin, por nuk kufizohet në rastet: (i) *KI64/23*, parashtruese *Mejrem Qehaja Rexha,* Aktgjykim i 31 gushtit 2023; (ii) *KI06/21*, parashtrues *Dragan Mihajlović,* Aktgjykim i 22 dhjetorit 2022; (iii) *KI19/21*, parashtrues *Sadik Pllana,* Aktgjykim i 18 korrikut 2022; (iv) *KI177/19*, parashtrues *NNT "Sokoli",* Aktgjykim i 29 marsit 2021; dhe (vi) *KI19/17*, parashtrues *Fatos Dervishaj,* Aktvendim për papranueshmëri i 20 shkurtit 2018. Në praktikën e saj gjyqësore, Gjykata ka afirmuar parimet e vendosura nga GjEDNj, përfshirë rastet: (i) *Erkner dhe Hofauer kundër Austrisë*, nr. 9616/81, Aktgjykim i 23 prillit 1987; (ii) *Poiss kundër Austrisë*, nr. 9816/82, Aktgjykim i 23 prillit 1987; (iii) *Abdoella kundër Holandës*, nr. 12728/87, Aktgjykim i 25 nëntorit 1992; (iv) *Comingersoll S.A. kundër Portugalisë*, nr. 35382/97, Aktgjykim i 6 prillit 2000; (v) *Mikulić kundër Kroacisë,* nr. 53176/99, Aktgjykim i 4 shtatorit 2002; (vi) *Scordino kundër Italisë (nr. 1)*, [DhM] nr. 36813, Aktgjykim i 29 marsit 2006; (vii) *Frydlender kundër Francës*, nr. 30979/96, Aktgjykim i 27 qershorit 2000; (viii) *Sürmeli kundër Gjermanisë*, nr. 75529/01, Aktgjykim i 8 qershorit 2006; (ix) *Famullia Katolike Greke Lupeni dhe të tjerët kundër Rumanisë*, nr. 76943/11,

Aktgjykim i 29 nëntorit 2016; (x) *Mishgjoni kundër Shqipërisë*, nr. 18281/05, Aktgjykim i 7 marsit 2011; dhe (xi) *Nicolae Virgiliu Tănas kundër Rumanisë*, nr. 41720/13, Aktgjykim i 25 qershorit 2019.

(a) Përcaktimi i kohëzgjatjes së procedurës

58. Bazuar në praktikën e lartcekur gjyqësore, Gjykata rikujton se (i) përllogaritja e kohëzgjatjes së procedurave gjyqësore fillon nga momenti kur gjykata kompetente vihet në lëvizje me kërkesë të palës për vendosjen e një të drejte apo interesi legjitim të pretenduar; (ii) gjatë llogaritjes merret për bazë procedura në tërësinë e saj, përfshirë këtu edhe procedurat e apelimit dhe procedurën e ekzekutimit të një vendimi gjyqësor përfundimtar; (iii) arsyeshmëria e zgjatjes së një procesi gjyqësor duhet të vlerësohet duke u bazuar në rrethanat përkatëse dhe veçoritë e secilit rast; dhe se (iv) shteti është i detyruar që të organizojë sistemin e drejtësisë në mënyrë të tillë që gjykatat të mund të garantojnë të drejtat e secilit për një vendim përfundimtar gjyqësor, në lidhje me të drejtat dhe obligimet civile të tyre brenda një afati të arsyeshëm kohor (shih, rastet e GJEDNJ-së, *Poiss kundër Austrisë*, cituar më lart, paragrafi 50; *Eckle kundër Republikës Federale të Gjermanisë,* cituar më lart, paragrafi 74; *Comingersoll kundër Portugalisë,* cituar më lart, paragrafi 24; dhe *Lupeni Greek Catholic Parish dhe të tjerët kundër Rumanisë,* cituar më lart, paragrafi 142; dhe rastet e Gjykatës KI06/21, cituar më lart, paragrafët 50-75; dhe KI19/21, cituar më lart, paragrafi 82, dhe së fundmi rastin KI142/24 parashtrues: *Fadil Berisha,* Aktgjykimi i 12 shkurtit 2025, paragrafi 47).

59. Në përllogaritjen e kohëzgjatjes së proceudrës merret për bazë e gjithë procedura në tërësi, duke përfshirë këtu edhe procedurat e apelimit (shih rastin e GJEDNJ-së, *König kundër Gjermanisë*, nr. 6232/73, Aktgjykim i 28 qershorit 1978, par. 98). Procesi gjyqësor konsiderohet i përfunduar në momentin e nxjerrjes së vendimit përfundimtar nga instanca e fundit gjyqësore (shih rastin e GJEDNJ-së, *Eckle kundër Gjermanisë*, nr. 8130/78, Aktgjykim i 15 korrikut 1982, par. 74; *Poiss kundër Austrisë*, cituar më lart, par. 50; si dhe rastin e Gjykatës, *KI177/19*, cituar më lart). Ekzekutimi i një vendimi gjyqësor konsiderohet pjesë integrale e gjithë proceudrës dhe përfshihet në përllogaritjen e kohëzgjatjes së asaj procedure (shih rastin e GJEDNJ-së, *Martins Moreira kundër Portugalisë*, nr. 11371/85, Aktgjykim i 25 tetori 1988, par. 44). Përllogaritja e kohëzgjatjes së procedurës nuk ndërpritet deri në momentin kur e drejta e fituar bëhet efektive (shih rastin e GJEDNJ-së, *Estima Jorge kundër Portugalisë*, nr. 24550/94, Aktgjykim i 21 prillit 1998, par. 36-38).

60. Gjykata rikujton se është detyrim i shtetit që ta organizojë sistemin e drejtësisë në mënyrë të atillë që gjykatat të mund të garantojnë të drejtat e secilit për një vendim përfundimtar gjyqësor, në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tyre civile brenda një afati të arsyeshëm kohor (shih rastet e GJEDNJ-së, *Comingersoll S.A. kundër Portugalisë*, cituar më lart, par. 24; dhe *Famullia Katolike Greke Lupeni dhe të tjerët kundër Rumanisë*, cituar më lart, par. 142). Administrimi i drejtësisë pa vonesa është shumë i rëndësishëm për të mos rrezikuar efikasitetin dhe kredibilitetin e sistemit të drejtësisë (shih rastin e GJEDNJ-së, *Scordino kundër Italisë* (nr. 1), cituar më lart, par. 224-225). Zgjatja e tepruar e administrimit të drejtësisë, përbën një nga rreziqet kryesore kundër sundimit të ligjit. Kur shkeljet në lidhje me zgjatjen e procedurave gjyqësore bëhen të shpeshta dhe nuk janë raste të izoluara, atëherë akumulimi i këtyre shkeljeve përbën një praktikë e cila është në mospërputhje me KEDNJ-në (shih rastin e GJEDNJ-së, *Botazzi kundër Italisë*, nr. 34884/97, Aktgjykim i 28 korrikut 1999, par. 22).

61. Arsyeshmëria e zgjatjes së një procesi gjyqësor duhet të vlerësohet duke u bazuar në rrethanat përkatëse të secilit rast (shih rastin e GJEDNJ-së, *Frydlender kundër Francës*, cituar më lart, par. 43). Vlerësimi për arsyeshmërinë e zgjatjes së procedurave gjyqësore duhet të bëhet mbi bazën e karakteristikave të një rasti, për shembull në çështjen e

ndarjes së trashëgimisë ndërmjet pasardhësve të një personi të vdekur, që zgjati më shumë se 22 vjet (shih rastin e GJEDNJ-së, *Omdahl kundër Norvegjisë*, cituar më lart, par. 54-55, 471). Kjo arsyeshmëri e zgjatjes së procedurës gjyqësore matet duke u bazuar në këto kritere kryesore: (a) kompleksiteti i rastit, (b) sjellja e palës, (c) sjellja e autoriteteve shtetërore, dhe (d) rëndësia e asaj çfarë është në rrezik për palën në kontestin gjyqësor (shih rastet e GJEDNJ-së, *Sürmeli kundër Gjermanisë*, cituar më lart, par. 128; dhe *Nicolae Virgiliu Tănas kundër Rumanisë*, cituar më lart, par. 209).

62. Për më tepër, sipas praktikës gjyqësore të Gjykatës dhe asaj të GJEDNJ-së, arsyeshmëria e kohëzgjatjes së procedurës gjyqësore matet duke u bazuar në këto kritere kryesore: (i) kompleksiteti i rastit, (ii) sjellja e palës, (iii) sjellja e autoriteteve shtetërore, dhe (iv) rëndësia e asaj se çfarë është në rrezik për palën në kontestin gjyqësor (shih rastin e GJEDNJ-së, *Surmeli kundër Gjermanisë*, cituar më lart, paragrafi 128; dhe rastin e Gjykatës KI64/23, cituar më lart, paragrafi 65), të cilat në mënyrë të përmbledhur do të elaborohen në vijim.

(b) Kompleksiteti (ndërlikueshmëria) i rastit

63. Sipas praktikës së GJEDNJ-së, kompleksiteti i rastit mundet të ndërlidhet me çështjen faktike dhe ligjore; me përfshirjen e disa palëve në procedurë; me një numër të caktuar provash që duhet trajtuar para gjykatave të rregullta; apo edhe me një numër më të madh të raporteve të eksperteve që kërkohen. Thënë këtë, edhe në rastet kur një procedurë nuk është komplekse, mungesa e qartësisë dhe parashikueshmërisë në legjislacionin vendor, mund të vështirësojë zgjidhjen e rastit dhe të kontribuojë në kohëzgjatjen e procedurës (shih në mënyrë të ngjashme rastin e Gjykatës, *KI64/23*, cituar më lart, par. 66-67; dhe rastet e GJEDNJ-së, *Papachelas kundër Greqisë*, nr. 31423/96, Aktgjykim i 25 marsit 1999; *Katte Klitsche de la Grange kundër Italisë*, nr. 12539/86, Aktgjykim i 27 tetorit 1994, par. 55; *H. kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 9580/81, Aktgjykim i 8 korrikut 1987, par. 72; *Humen kundër Polonisë*, nr. 26614/95, Aktgjykim i 15 tetorit 1999, par. 63; dhe *Nicolae Virgiliu Tănas kundër Rumanisë*, cituar më lart, par. 210).

64. Edhe në rastet kur një procedurë nuk është komplekse, mungesa e qartësisë dhe parashikueshmërisë në legjislacionin nacional (vendor), mundet të vështirësoj zgjidhjen e rastit dhe të kontribuojë në kohëzgjatjen e procedurës (shih rastin e GJEDNJ-së, *Famullia Katolike Greke Lupeni dhe të tjerët kundër Rumanisë*, cituar më lart, par. 150).

(c) Sjellja e palës

65. Sipas GJEDNJ-së, neni 6 i KEDNJ-së nuk kërkon nga pala bashkëpunim aktiv me autoritetet gjyqësore e as nuk mund të fajësohet për përdorimin e mjeteve juridike sipas legjislacionit në fuqi. Megjithatë, autoritetet shtetërore nuk mund të mbahen përgjegjëse nëse këto veprime ndikojnë në kohëzgjatjen e procedurës (shih rastet e GJEDNJ-së, *Erkner dhe Hofauer kundër Austrisë*, cituar më lart, par. 68; dhe *Nicolae Virgiliu Tănas kundër Rumanisë*, cituar më lart , par. 211).

66. Nga pala kërkohet që vetë të jetë i vëmendshëm në ndërmarrjen e hapave dhe veprimeve procedurale, ashtu që të mos përodorë tatika për të shtyrë në favor të tij procedurën (shih rastin e GJEDNJ-së, *Unión Alimentaria Sanders S.A kundër Spanjës*, nr. 11681/85, Aktgjykimi i 7 korrikut 1989, par. 35). Sjellja e palës përbën një fakt objektiv që nuk mund t'u mvishet autoriteteve shtetërore dhe duhet të merret parasysh gjatë vlerësimit nëse procedura ishte zhvilluar brenda një periudhe të aryeshme kohore (shih rastin e GJEDNJ-së, *Wiesinger kundër Austrisë*, nr. 11796/85, Aktgjykimi i 30 tetorit 1991, par. 57). Vetëm vonesat që i atribuohen shtetit munden të ndikojnë në përcaktimin nëse procedurat nuk kishin përfunduar brenda një afati të arsyeshëm kohor (shih rastin e GJEDNJ-së, *Humen kundër Polonisë*, cituar më lart, par. 66).

67. Disa shembuj që kanë të bëjnë me sjelljen e palës, duke përfshirë, por duke mos u kufizuar në: mungesën e vullnetit të palës për të dorëzuar shkresat, mund të ndikojë në ngadalësimin e procedurës; ndryshimi i shpeshtë i avokatit; përpjekjet për të arritur marrëveshje jashtëgjyqësore; nisja e procedurës para gjykatës që nuk ka jurisdiksion për çështjen; mungesa e kujdesit në ndërmarrjen e hapave proceduralë (shih rastet e GJEDNJ-së, *Vernillo kundër Francës*, cituar më lart, par. 34; *König kundër Gjermanisë*, cituar më lart, par. 103; *Pizzetti kundër Italisë*, nr. 12444/86, Aktgjykim i 26 shkurtit 1992, par. 18; *Beaumartin kundër Francës*, nr. 15287/89, Aktgjykimi i 24 nëntorit 1994, par. 33; dhe *Keaney kundër Irlandës*, nr. 7260/17, Aktgjykim i 30 korrikut 2020, par. 95).

(d) Sjellja e autoriteteve kompetente

68. Shteti mban përgjegjësi për të gjitha autoritetet, jo vetëm për sistemin gjyqësor, por edhe për të gjitha institucionet publike (shih rastin e GJEDNJ-së, *Martins Moreira kundër Portugalisë*, cituar më lart, par. 60). Gjatë vlerësimit nëse procedura është zhvilluar brenda një afati të arsyeshëm kohor, duhet të vlerësojë nëse proceudra në tërësi, përkundër që shteti mund të jetë përgjegjës për defekte të caktuara procedurale, megjithatë kjo nuk e përjashton mundësinë që të ketë vepruar në përputhje me detyrat e veta për ta shqyrtuat rastin në mënyrë më të shpejtë dhe efikase (shih rastin e GJEDNJ-së, *Nicolae Virgiliu Tănas kundër Rumanisë*, cituar më lart, par. 211).

69. Shkaktimi i vonesave nga ndërrimi i shpeshtë i gjyqtarëve nuk e shmang përgjegjësinë e shtetit për kryerjen e procedurave brenda afateve të arsyeshme kohore, sepse është detyrë e shtetit që të organizojë sistemin e drejtësisë në mënyrë të përshtatshme (shih rastin e GJEDNJ-së, *Lechner dhe Hess kundër Austrisë*, nr. 9316/81, Aktgjykim i 23 prillit 1987, par. 58). Mbingarkesa kronike e lëndëve nuk mund të shërbejë si arsyetim për tejzgjatjen e procedurave (shih rastin e GJEDNJ-së, *Probstmeier kundër Gjermanisë*, nr. 20950/92, Aktgjykim i 1 korrikut 1997, par. 64). Vonesa e shkaktuar nga reformat që synojnë të përshpejtojnë zgjidhjen e rasteve, po ashtu nuk mund të shërbejë si arsyetim për tejzgjatje të procedurës, për shkak se është përgjegjësi dhe detyrë e shtetit të organizojë sistemin e drejtësisë në mënyrë që të shmang tejzgjatjen e procedurave në rastet e mbetura pa u zgjidhur (shih rastin e GJEDNJ-së, *Fisanotti kundër Italisë*, nr. 32305/96, Aktgjykim i 23 prillit 1998, par. 22).

70. Gjykata në praktikën e vet ka theksuar se gjykatat e rregullta duhet të kenë parasysh obligimin kushtetues dhe ligjor që çështjet t'i finalizojnë brenda një afati të arsyeshëm, në mënyrë që vonesat dhe rrjedhimisht tejzgjatja e procedurës si tërësi të mos shkaktojë pasiguri te palët. Gjykatat nuk mund të lejojnë që rasti të bartet pafundësisht prej një instance gjyqësore te tjetra. Në të kundërtën, besimi i qytetarëve ndaj rendit juridik do të rrezikohet (shih rastet e Gjykatës, *KI64/23*, cituar më lart, par. 71-73; dhe *KI06/21*, cituar më lart, par. 67).

(e) Rëndësia e asaj çfarë është në rrezik për palën në kontest

71. Sipas praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, ekzistojnë kategori të caktuara të rasteve, të cilat për nga natyra e tyre duhet të trajtohen me kujdes të veçantë a të shtuar dhe rrjedhimisht për të njëjtat të vendoset me shpejtësi e prioritet. Shembuj të këtyre kategorive përfshijnë:

- Rastet që ndërlidhen me statusin civil (çështja e divorcit, vërtetimi i atësisë) (shih rastet e GJEDNJ-së, *Bock kundër Gjermanisë*, nr. 11118/84, Aktgjykim i 29 marsit 1989, par. 49; dhe *Mikulić kundër Kroacisë*, cituar më lart, par. 44).

- Rastet që ndërlidhen me kujdestarinë e fëmijëve; me raportin prindër-fëmijë; me kujdesin e gjyshërve ndaj fëmijëve, kur këta të fundit kanë mbetur pa kujdesin e prindërve; përgjegjësinë e prindërve dhe të drejtat e kontaktit me fëmijët (shih rastet e GJEDNJ-së, *Hokkanen kundër Finlandës*, nr. 19823/92, Aktgjykim i 23 shtatorit 1994, par. 72; *Tsikakis kundër Greqisë*, nr. 1521/06, Aktgjykim i 10 majit 2011, par. 64-68; *Paulsen-Medalen dhe Svensson kundër Suedisë*, nr. 16817/90, Aktgjykim i 19 shkurtit 1998, par. 39; dhe *Q. dhe R. kundër Sllovenisë*, nr. 19938/20, Aktgjykim i 20 qershorit 2022, par. 80).

- Rastet që ndërlidhen me kontestet nga marrëdhënia e punës, respektivisht ankesa kundër largimit nga puna; suspendimi nga puna; transferimi; rikthimi në punë; çështjet që lidhen me pensionin (shih rastet e GJEDNJ-së, *Frydlender kundër Francës*, cituar më lart, par. 45; *Obermeier kundër Austrisë*, nr. 11761/85, Aktgjykim i 28 qershorti 1990, par. 72; *Sartory kundër Francës*, nr. 40589/07, Aktgjykim i 1 marsit 2010, par. 34; *Ruotolo kundër Italisë*, nr. 12460/86, Aktgjykim i 27 shkurtit 1992, par. 117; dhe *Borgese kundër Italisë*, nr. 12870/87, Aktgjykim i 26 shkurtit 1992, par. 18).

- Rastet që ndërlidhen me personat të cilat vuajnë nga *"sëmundje të pashërueshme"* dhe kanë *"pritje të reduktuar të jetëgjatësisë"* (shih rastet e GJEDNJ-së, *X. kundër Francës*, nr. 18020/91, Aktgjykim i 31 marsit 1992, par. 47; dhe *A dhe të Tjerët kundër Danimarkës,* nr. 20826/92, Aktgjykim i 8 shkurtit 1996, par. 78-81).

- Rastet që lidhen me pretendimet për ushtrim të dhunës nga zyrtarët policorë (shih rastin e GJEDNJ-së, *Caloc kundër Francës*, nr. 33951/96, Aktgjykim i 20 korrikut 2000, par. 120).

- Rastet kur ekziston rreziku për cenimin e të drejtës në edukim (shih rastin e GJEDNJ-së, *Oršuš dhe të Tjerët kundër Kroacisë*, nr. 15766/03, Aktgjykim i 16 marsit 2010, par. 109).

- Disa raste të tjera nuk kërkojnë vëmendje të shtuar, për shembull rastet që lidhen me kompensimin e dëmit të shkaktuar në aksidente rrugore apo rastet që kanë të bëjnë me ndarjen e trashëgimisë ndërmjet trashëgimtarëve të personit të vdekur (shih rastet e GJEDNJ-së, *Nicolae Virgiliu Tănas kundër Rumanisë*, cituar më lart, par. 213; dhe *Omdahl kundër Norvegjisë*, cituar më lart, par. 63-64).

(ii) Aplikimi i parimeve të larteckura në rrethanat e rastit konkret

(a) Periudha që do të merret parasysh

72. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës, në vitin 1993, kishte parashtruar padi pranë Gjykatës Komunale në Gjakovë, me të cilën kishte kërkuar anulimin e vendimit të Komisionit Disiplinor të shkallës së parë të ndërmarrjes "Gorenje – Elektromotori" Sh.A., përmes së cilës i ishte ndërprerë marrëdhënia e punës, si dhe kthimin në vendin e punës. Në periudhën kohore mes inicimit të procedurës përmes padisë së lartcekur, e deri në vitin 2007, nuk ishte mbajtur asnjë seancë lidhur me rastin. Më pas, edhe pse përfaqësuesi i të padituërës, më 2 shkurt 2009, e kishte njoftuar Gjykatën Komunale se statusi i saj juridik ishte përcaktuar dhe kishte kërkuar vazhdimin e procedurës, nga data 25 shtator 2008 (kur Gjykata Komunale e ndërpreu procedurën në këtë çështje juridike deri sa të përfundoj procedura e definimit të statusit të padituërës) e deri më 25 shtator 2023, nuk është mbajtur asnjë seancë gjyqësore, duke rezultuar në një ndërprerje procedurale prej më shumë se katërmbëdhjetë (14) vitesh.

73. Sa më sipër, Gjykata vlerëson se rasti i parashtruesit të kërkesës daton nga viti 1993, është riaktivizuar në vitin 2023, dhe nuk është vendosur për me tepër se tridhjetë (30) vite. Pra, bazuar në dokumentacionin e dorëzuar në Gjykatë, kjo e fundit merr parasysh periudhën nga viti 1993 (kur parashtruesi i kërkesës paraqiti padi në Gjykatën Themelore) deri më 8 shkurt 2024 (kur parashtruesi i kërkesës paraqiti kërkesën e tij në Gjykatë). Procedura gjyqësore zgjati më shumë se 30 vite dhe akoma nuk ka përfunduar.

74. Gjykata, për të ardhur në përfundim nëse në rastin e parashtruesit të kërkesës ka pasur vonesa të pajustifikuara, në vijim do të vlerësojë: (i) kompleksitetin (ndërlikueshmërinë) e rastit, (ii) sjelljen e palës, (iii) sjelljen e autoriteteve shtetërore, si dhe (iv) rëndësinë e asaj se çfarë është në rrezik për palën në kontestin gjyqësor.

(b) Përkitazi me kompleksitetin (ndërlikueshmërinë) e rastit

75. Përkitazi me ndërlikueshmërinë e rastit, Gjykata i referohet praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së dhe asaj të Gjykatës përmes të cilave ishte theksuar se ndërlikueshmëria e rastit mund të ndërlidhet me çështje të faktit dhe të ligjit por gjithashtu mund të ndërlidhet edhe me përfshirjen e disa palëve në procedurë apo me një numër të caktuar provash që duhet trajtuar para gjykatave të rregullta (shih, *mutatis mutandis*, rastet e GJEDNJ-së, *Katte Klitsche de la Grange kundër Italisë*, cituar më lart, paragrafi 55; *H. kundër Mbretërisë së Bashkuar*, cituar më lart, paragrafi 72; *Humen kundër Polonisë*, nr. 26614/95, Aktgjykim i 15 tetorit 1999, paragrafi 63; shih rastet e Gjykatës, KI18/18, parashtrues *Isuf Musliu*, cituar më lart, paragrafi 45; dhe KI183/21, parashtrues *Ejup Koci*, cituar më lart, paragrafi 83).

76. Gjykata vëren se kontesti në fjalë ka të bëjë me një kërkesë për anulimin e një vendimi disiplinor dhe të ndërprerjes së marrëdhënies së punës, çështje këto të natyrës tipike të së drejtës së punës, të cilat trajtohen në mënyrë të rregullt nga gjykatat vendore dhe nuk përbëjnë në vetvete çështje që implikojnë ndërlikime të veçanta ligjore apo faktike.

(c) Sjellja e parashtruesit të kërkesës

77. Gjykata konsideron se sjellja e parashtruesit përbën një fakt objektiv që nuk mund t'u atribuohet gjykatave dhe që duhet të merret parasysh në konstatimin, nëse procedurat vazhduan më gjatë se sa afati i arsyeshëm kohor, i garantuar me paragrafin 2 të nenit 31 të Kushtetutës dhe paragrafin 1 të nenit 6 të KEDNJ-së (shih, rastet e Gjykatës: KI152/23, me parashtrues *Burim Zherka,* cituar më lart, paragrafi 50; KI07/15, parashtrues *Shefki Zogiani*, cituar më lart, paragrafi 55; KI03/22, me parashtrues EPS "*Trgovina*", cituar më lart, paragrafi 59; KI183/21 me parashtrues *Ejup Koci*, cituar më lart, paragrafi 86; dhe rastet e GJEDNJ-së, *McFarlane kundër Irlandës*, nr. 31333/06, Aktgjykim i 10 shtatorit 2010, paragrafin 148; *Eckle kundër Gjermanisë*, nr. 8130/78, Aktgjykim i 15 korrikut 1982, paragrafi 82).

78. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës që nga paraqitja e padisë në vitin 1993, përmes kërkesës për rivazhdimin e procedurës gjyqësore të vitit 2004, procedurës së zhvilluar në vitet 2007 dhe 2008 e gjer tani në fazën aktuale, rrjedhimisht në pritje të epilogut gjyqësor, kishte shprehur interesim për zgjidhjen e kontestit. Andaj vonesat procedurale nuk mundet t'i atribuohen të njëjtit. Në këtë kontekst, Gjykata vlerëson se parashtruesi i kërkesës, në parim nuk kishte kontribuar në vonesat, shtyrjet, pamundësitë objektive dhe subjektive në mbajtjen e seancave gjyqësore.

(d) Sjellja e autoriteteve relevante gjyqësore

79. Gjykata fillimisht vë në dukje qëndrimin parimor të GJEDNJ-së se paragrafi 1 i nenit 6 të KEDNJ-së kërkon nga shtetet kontraktuese që të organizojnë sistemet e tyre ligjore,

në mënyrë të atillë që autoritetet kompetente të përmbushin kërkesat e nenit në fjalë, duke përfshirë edhe detyrimin për të shqyrtuar çështjet brenda një afati të arsyeshëm kohor (shih rastet e GJEDNJ-së, *Luli dhe të tjerët kundër Shqipërisë*, nr. 64480/09 64482/09, 12874/10, 56935/10, 3129/12, Aktgjykim i 1 prillit 2014, paragrafi 91; *Abdoella kundër Holandës*, nr. 12728/87, Aktgjykim i 25 nëntorit 1992, paragrafi 24, *Mishgjoni kundër Shqipërisë*, nr. 18381/05, Aktgjykim, i 7 dhjetorit 2010; shih gjithashtu rastet e Gjykatës, KI03/22, me parashtrues EPS "*Trgovina*", cituar më lart, paragrafi 63; KI183/21 me parashtrues *Ejup Koci*, cituar më lart, paragrafi 97; KI202/22 me parashtrues NP "*Elektroprivreda Srbije"* Aktvendim për papranueshmëri i 14 marsit 2024.

80. Gjykata rikujton se padia ishte parashtruar në vitin 1993. Pas kërkesës së parashtruesit të kërkesës për rifillim të procedurave gjyqësore, drejtuar Gjykatës Komunale, e njëjta filloj me mbajtje të disa seancave përgatitore në vitet 2007 dhe 2008. Për më tepër, nga data 25 shtator 2008 deri më 25 shtator 2023, nuk është mbajtur asnjë seancë gjyqësore, duke rezultuar në një ndërprerje procedurale prej mbi katërmbëdhjetë (14) vitesh.

81. Duke pasur parasysh të lartcekurat, posaçërisht rrjedhën procedurale, duke përfshirë por duke mos u kufizuar në veprimet e ndërmarra nga palët, rrethanat objektive që lidhen me çështjen, posaçërisht natyrën e saj, Gjykata konstaton se këto elemente, vështruar kumulativisht, nuk mund të përbëjnë arsyetim për gjykatën e shkallës së parë, për në vonesa në procedim. Rrjedhimisht, periudha e këtyre vonesave nuk mund t'i atribuohet në rrethanat e rasti konkret parashtruesit të kërkesës, si kontribues në zvarritjen e çështjes. Andaj, periudha kohore prej me shumes se tridhjetë (30) vitesh në pritje të zgjidhjes së lëndës civile në fjalë i atribuohet Gjykatës Themelore si gjykatë kompetente.

(e) Rëndësia e asaj çfarë është në rrezik për parashtruesin në kontest

82. Gjykata thekson se, bazuar në praktikën e GJEDNJ-së ekzistojnë kategori të caktuara të rasteve të cilat kërkojnë vëmendje të shtuar (*particular diligence*) dhe vendimmarrje më të shpejtë, kështu duke përfshirë, por duke mos u kufizuar në: çështjet që lidhen me statusin civil, rastet e kujdestarisë së fëmijëve, kontestet nga marrëdhënia e punës, rastet që ndërlidhen me personat që vuajnë nga *"sëmundje të pashërueshme"* dhe kanë *"pritje të reduktuar të jetëgjatësisë"*.

83. Gjykata vëren se rasti në fjalë bën pjesë në kategorinë e rasteve të cilat për nga natyra juridike kërkojnë zgjidhje të shpejtë. Prandaj, Gjykata vlerëson se kjo nënkupton që trajtimi i rastit duhet të bëhet me prioritet në afate të cilat konsiderohen të arsyeshme.

Përfundim

84. Bazuar në rrethanat e rastit konkret dhe përmes aplikimit kumulativ të kritereve të përcaktuara në jurisprudencën e Gjykatës dhe të GJEDNJ-së, Gjykata konstaton: (i) se rasti konkret lidhet me një kërkesë për anulimin e një vendimi disiplinor, kthimin në vendin e punës dhe kompensimin e të ardhurave të humbura si pasojë e ndërprerjes së marrëdhënies së punës, çështje që nuk përmban ndërlikime të natyrës faktike apo juridike që do ta justifikonin zvarritjen e gjatë procedurale; (ii) se, ndonëse kishte periudha të shkurtra të ndërprerjes procedurale me kërkesë të përfaqësuesit të parashtruesit të kërkesës, kontributi kryesor në vonesë u shkaktua nga pasiviteti institucional dhe mungesa e veprimeve procedurale për më shumë se pesëmbëdhjetë (15) vite nga ana e Gjykatës Themelore; dhe (iii) se procedura, edhe pas riaktivizimit më 2023, ka vazhduar me shtyrje të përsëritura, duke pamundësuar përmbylljen efektive të çështjes.

85. Në këto rrethana, Gjykata konstaton se Gjykata Themelore ka shkelur të drejtën e parashtruesit të kërkesës për gjykim brenda një afati kohor të arsyeshëm, të garantuar me paragrafin 2 të nenit 31 të Kushtetutës, në lidhje me paragrafin 1 të nenit 6 të KEDNJ-

II. Efektet juridike dhe kërkesa për kompensim

86. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës ka kërkuar edhe kompensimin e dëmit jomaterial. Në këtë kontekst, Gjykata ka ripërsëritur se nuk ka autorizime ligjore për caktimin e ndonjë lloji të kompensimit për rastet në të cilat konstaton shkelje të Kushtetutës dhe KEDNj-së si pasojë e tejzgjatjes së procedurave gjyqësore (shih rastet e Gjykatës, *KI10/18*, parashtrues *Fahri Deqani*, Aktgjykim i 8 tetorit 2019, par. 119; *KI108/18*, parashtrues *Blerta Morina*, Aktvendim për papranueshmëri i 5 shtatorit 2019, par. 197; *KI19/21*, parashtrues *Sadik Pllana*, Aktgjykim i 18 korrikut 2022, par. 115; *KI06/21*, cituar më lart; *KI64/23*, cituar më lart, par. 104).

87. Lidhur me këtë, Gjykata ripërsërit se në disa raste, gjetja e shkeljes kushtetuese paraqet një lloj të *"shpërblimit të drejtë"*, sidomos kur parashtruesi ka mundur të pësojë një dëm jomaterial. Megjithatë, individët mund të kërkojnë dëmshpërblim nga autoritetet publike në rast të konstatimit të shkeljes së të drejtave dhe lirive të tyre kushtetuese. Në rastet kur vetëm konstatimi i shkeljes nuk mjafton dhe kompensimi monetar është i domosdoshëm, individët kanë të drejtë të përdorin mjetet juridike në dispozicion për realizimin e të drejtave të tyre, përfshirë kompensimin e dëmit material dhe jomaterial pranë gjykatave të rregullta (shih rastet e Gjykatës, *KI113/21*, parashtrues *Bukurije Haxhimurati*, Aktgjykim i 20 dhjetorit 2021, par. 145-151; *KI10/18*, cituar më lart; *KI108/18*, cituar më lart; *KI06/21*, cituar më lart).

88. Gjykata për fund vlerëson se, pas këtij Aktgjykimi nëpërmjet të cilit konstatohet shkelja e nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, gjykatat e rregullta, e posaçërisht Gjykata Themelore duhet të ndërmarrin të gjitha hapat e nevojshëm për ta përmbyllur çështjen juridike me dinamikë të shtuar dhe brenda një afati sa më të shpejtë kohor.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 të Kushtetutës, nenet 20 dhe 47 të Ligjit dhe rregullin 48 (1) (a) të Rregullores së punës, në seancën e saj të mbajtur më 25 shtator 2025, njëzëri:

VENDOS

I. TA SHPALLË kërkesën të pranueshme;

II. TË KONSTATOJË se ka pasur shkelje të paragrafit 2 të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, dhe paragrafit 1 të nenit 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, përkitazi me të drejtën për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm, brenda një afati të arsyeshëm kohor;

III. TA URDHËROJË Gjykatën Themelore në Gjakovë, që jo më larg se 3 prill 2026, të informojë Gjykatën Kushtetuese lidhur me masat e ndërmarra për zbatimin e këtij Aktgjykimi, në pajtim me paragrafin 5 të rregullit 60 të Rregullores së punës;

IV. T'UA KUMTOJË këtë Aktgjykim palëve dhe, në pajtim me paragrafin 4 të nenit 20 të Ligjit, ta publikojë në Gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës;

V. TË KONSTATOJË që ky Aktgjykim hyn në fuqi në ditën e shpalljes në Gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës, në pajtim me paragrafin 5 të nenit 20 të Ligjit.

Gjyqtari raportues **Kryetari i Gjykatës Kushtetuese**

Enver Peci Nexhmi Rexhepi